

Piligrimų laukė kaip vilčių išsipildymo

Pakutuvėnų į Kretingą, Porciunkulės atlaisdus, dvi dienas pėsčiomis keliavusi 60 piligrimų grupė penktadienį apsistojo Budriuose. „Jų laukėme kaip vilčių išsipildymo“, - kalbėjo keliauninkus pasitikę budriškiai.

Š. SIMAITYTĖ

Šiandien – įtempta diena. Kaimas pagyvėjo, susitūnėjo. Visi su jauduliu laukė piligrimų. Gal jie sustiprins tikėjimą, atsiras daugiau bendruomeniškumo, „šilumos“, - savo viltis išsakė budriškė Vanda Jonkuvienė, čia yra tekę mokykloje dirbti tikyba. Iš viso mokytojų darbuotojų darbui atidavė metus.

V. Jonkuvienė, kaip ir dar kiti budriškiai, piligrimų laukė ne tuščiomis – išvirė sriubų. Kiti kultūros centro Budrių filialo link traukė iškeptais pyragais, žiedu pienu. Budrius piligrimai užsukė keliaudami į Kretingą iš Pakutuvėnų, kur buvo susitūnėję į Šv. Pranciškaus draugijos kopyčią „Regula ir gyventojai“. Pakeliui maldininkai apsistojo ir Kaltinėnuose, Abakavėnuose ir Kopyčią Kartenoje.

(Nukelta) 3 p.)

► Iš Pakutuvėnų į Kretingą keliavusi 60 piligrimų grupė atkartojė šv. Pranciškaus d

Piligrimų laukė kaip vilčių išsipildymo

1 p.

vairių Lietuvos miestų
mė žmonės piligrimystės
tarsi atgaivino šv. Pranciš-
kalia – eiti ir skelbti Evan-
geliją, Dievo žodžiu palai-
ti vietinius gyventojus, iš šių
namo turėjo kuo maitintis ir
pernakvoti.

Atvykdamiesi šv. Pranciš-
ko mūrodytų, piligrimai te-
savo prašyti duonos ir van-
tų, negalėjo pasiimti maisto
už duoną.

Vol vienį vaikščiojo po Bu-
drišką ieškodami nakvynės visų
savo kelionės draugui, o
vėliau – sau, kita žygeivių
sė meldėsi Budrių kaimo
šv. Kryžiaus Išaukšti-
mo bažnyčioje.

„Vilčių“ bendras pamaldas, o
vėliau – ir į evangelizacijos šven-
tų pakviesti budriškiai.

Atvykdamieji stovyklą neat-
pažinę dėmesio, kad bus žy-
gų todėl nebuvome tinkamai
pasirengę. Tokiame žygyje
vairių pirmą kartą, norėjo
sąsądyti, ką tai reiškia. Tai
domi, nekasdieniška patirtis.

„Vilčių“ paaiškinti jausmą, išgy-
namą, kai neši kryžių – atro-
dant kad tai jis tave neša, tiesiog
vairių kojų, kad ir koks pavar-

► Budriškė Vanda Jonkuvienė prisipažino su viltimi laukusi piligrimų. Jiems užkasti rūpestinga moteris į kultūros centro filialą nešė virtų bulvių. Valgiu piligrimams rūpinosi ir daugiau budriškių.

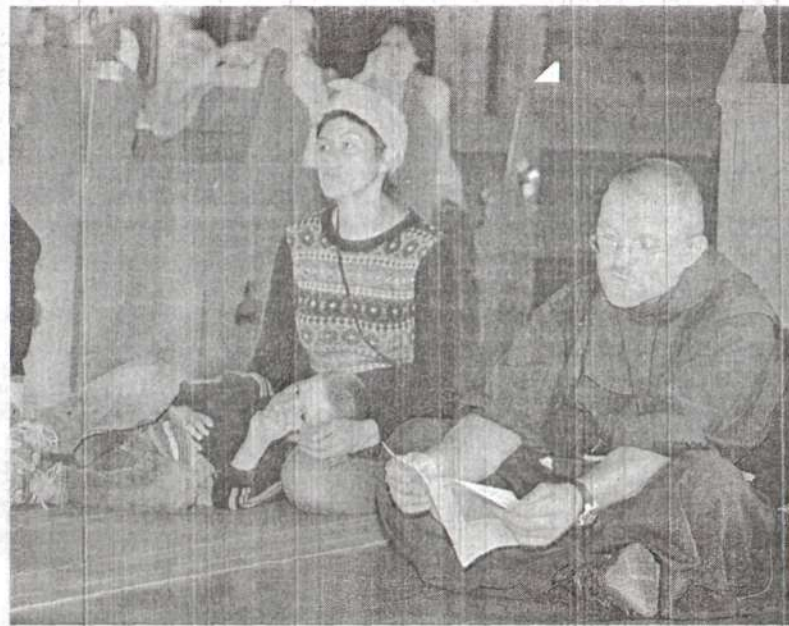
Darius Šypalis nuotr.

gęs būtum. Šitai patiria visi, kuriems teko pasikeičiant nešti kryžių“, išgyvenimais pasidalijo Rūta Žarskienė, su dviem sūnumis atvykusi iš Vilniaus.

R.Žarskienės sūnus Žygitimas sakė nesitikėjęs, kad piligrimystės žygyje teks tiek daug melstis, giedoti, šlovinti. Ben-

draudamas su dvasingu, amžinosiomis vertybėmis besiremiančiu jaunimu, vaikas sakė sustiprinęs ir savo tikėjimą.

„Tai – atgailos žygis. Jo metu daug meldžiamės, įžengę į miestelius prašome Dievo gyventojus išvaduoti iš alkoholio, skurdo, nesantaikos, mirties ir

► Brolis Paulius Vaineikis teigė, kad piligrimai daug meldžiasi ir prašo Dievo išvaduoti gyventojus iš alkoholio, skurdo, nesantaikos, mirties, nelaimių, suteikti jiems ramybę.

nelaimių. Švento Pranciškaus paragintu stengiamės apmankyti kiekvienus namus, žmonėms atnešti Viešpaties ramybę, malda už artimąjį, ligonį“, – kalbėjo piligrimų žygio vedlys brolis Paulius Vaineikis.

Jis paaiškino: Porciunkulės – tai Marijos-Angelų Karalienės iškilmės, kuri yra Atleidimo šventė ir susijusi su pranciškoniškosios tradicijos pradžia.

Dabar Porciunkulės atlidai minimi rugpjūčio 2 dieną viso pasaulio pranciškonų bažnyčiose. Tačiau anksčiau visuotiniai atlidai, šv. Pranciškui išprašius iš Popiežiaus, buvo suteikiami tik tiems, kas apsilankydavo Porciunkulės bažnyčioje Asyžiuje. Ši vėliau išaugo į Marijos Angelų karalienės baziliką ir tapo vienu svarbiausių pranciškonų dvasiniu centru.